

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/142/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010931
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3122010931.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Jozefa Janíka na verejnom zasadnutí konanom dňa 09. februára 2023 prejednal odvolanie obžalovaného U. D., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom U. XXX, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/56/2022 zo dňa 08.11.2022 a takto jednomyseľne

r o z h o d o l i :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. per analogiam zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

II.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný Pavol Rajník podľa § 285 písm. f) Tr. por.

oslobodzuje

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 2Pv 167/22/3309-7 zo dňa 13.07.2022, v ktorej mu bolo kladené za vinu, že sa mal dopustiť prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v rozsudku súdu prvého stupňa, že hoci je ako otec mal. L. R., narodeného XX.XX.XXXX v zmysle § 62 a nasledujúce zákona o rodine a na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P 112/2018 zo dňa 23.05.2019, právoplatného dňa 06.06.2019, s účinnosťou od 01.05.2018 povinný prispievať na výživu svojho maloletého syna L. R. sumou 160,- € mesačne, a to vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky L. D., trvale bytom R. nad F., U. W. XXXX/XX, ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti, túto svoju vyživovaciu povinnosť si riadne a v plnej výške neplní napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T 54/2020 zo dňa 23.07.2020, právoplatným dňa 08.08.2020, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona a odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, čím mu za obdobie od mesiaca december 2021 až doposiaľ (vrátane výživného za mesiac november 2022 splatného do 25.10.2022) vznikol dlh na nezaplatenom výživnom v celkovej sume 1.580,- €, a to po zarátaní úhrad výživného zo dňa 17.12.2021 v sumu 40,- € a zo dňa 07.11.2022 v sume 300,- €, pričom matke dieťaťa je poskytované náhradné výživné v sume 160,- € mesačne a v predmetnom období bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 14.11.2021 do 16.01.2022 a následne bol od 04.02.2022 do 15.03.2022 zamestnaný na základe dohody o pracovnej činnosti v spoločnosti R. s. r. o., Slávnica, teda nevyužil všetky možnosti na to, aby si svoju zákonnú povinnosť v reálnej možnej miere splnil,

pretože trestnosť činu zanikla podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný U. D. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na skutkovom základe, ktorý je uvedený vo výrokovej

časti tohto rozsudku. Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote obžalovaný odvolanie, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po jeho vyhlásení.

Na verejnom zasadnutí o odvolaní odvolací súd doplnil dokazovania oboznámením listinných dôkazov, z obsahu ktorých vyplynulo, že poškodenej bol dňa 06.02.2023 doručený poštový poukaz na adresu, ktorým jej obžalovaný zaslal sumu 1.900,- Eur s poznámkou: „výživné C.“.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaný a aj prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry zhodne navrhli, aby bol napadnutý rozsudok zrušený, a aby odvolací súd rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, nakoľko trestnosť činu zanikla.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a takto po doplnenom dokazovaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd v rámci svojej prieskumnej povinnosti a po doplnení dokazovania na verejnom zasadnutí zistil, že dlžné výživné špecifikované v skutkovej vete napadnutého rozsudku (do času vyhlásenia napadnutého rozsudku) obžalovaný uhradil v plnom rozsahu do času (dokonca vo výške prevyšujúcej sumu 1.580,- Eur), než sa odvolací súd odobral na záverečnú poradu. Na základe výpovede poškodenej, ktorá v konaní výslovne uviedla, že mal. L. R. nebol počas inkriminovaného obdobia vydaný do nebezpečenstva hmotnej núdze, dospel odvolací súd k ďalšiemu záveru, že trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky. Nakoľko odvolanie proti napadnutému rozsudku podal len obžalovaný, boli splnené všetky zákonné podmienky pre aplikáciu ustanovenia o účinnej ľútosťi podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Vyššie uvedené závery odvolacieho súdu podporuje napokon i stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 102/2010 zo dňa 06.12.2010 (Zbierka stanovísk NS a súdov SR 2/2011), podľa ktorého ak obžalovaný pokračuje v zavinenom neplnení vyživovacej povinnosti v zmysle § 207 Tr. zák. aj po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa a odvolacie konanie prebieha len na základe odvolania podaného výlučne v jeho prospech, nemôže odvolací súd aplikovať ustanovenie § 122 ods. 13 veta druhá Tr. zák. Došlo by tým k porušeniu zákazu reformatio in peius, ako zásady spravodlivého procesu vyjadrenej v § 322 ods. 3 vete druhej Tr. por., v zmysle ktorej sa zmena k horšiemu môže prejavíť najmä v skutkových zisteniach, napr. vo väčšom rozsahu spáchanej trestnej činnosti, v použitej právnej kvalifikácii, v druhu a výmere trestu, v druhu a forme ochranného opatrenia.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. per analogiam zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a zároveň sám týmto rozsudkom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného U.a podľa § 285 písm. f) Tr. por. spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 2Pv 167/22/3309-7 zo dňa 13.07.2022 oslobodil, pretože trestnosť činu zanikla podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.